

5. Forslagets enkelte dele

I relation til § 9 om opholdskommune i retssikkerhedsloven stilles der forslag om at lovfæste praksis, hvorefter kommunerne, når der foreligger særlige grunde, med hinanden kan aftale, at en tidligere opholdskommune er handlekommune. Dette aspekt har ikke været behandlet af arbejdsgruppen, men i de høringssvar, som Socialministeriet har modtaget til et udkast til lovforslaget, har der været peget på, at det ville være ønskeligt, at den gældende praksis fremgik af loven. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, hvor der er gjort rede for den praksis, som foreslås lovfæstet.

Forslaget til § 9 a i retssikkerhedsloven følger arbejdsgruppens forslag. I forhold til gældende regler om mellemkommunal refusion er der tale om følgende ændringer:

- 1) Reglerne om mellemkommunal refusion for udgifter efter serviceloven ændres, således at de bliver identiske med de gældende regler i pensionslovens § 53, stk. 1.
- 2) Der bliver adgang til mellemkommunal refusion for udgifter efter aktivloven under samme betingelser som udgifter efter serviceloven og pensionsloven.
- 3) Kommunerne får hjemmel til at aftale refusion for udgifter efter aktivloven.

Ændringerne foreslås gennemført ved, at der i retssikkerhedsloven indsættes én ny bestemmelse om mellemkommunal refusion, som er fælles for udgifter efter serviceloven, pensionsloven og aktivloven. Dette vil give et bedre tværgående overblik, idet der samtidig indsættes bestemmelser i de tre love, hvoraf det fremgår, at reglerne om mellemkommunal refusion er fastsat i retssikkerhedsloven.

Ændringerne foreslås at få virkning fra 1. juli 1998, idet der er tale om at genoprette ikke tilsigtede konsekvenser af bistandslovreformen.

Det forventes ikke, at de foreslåede regler vil medføre, at de social klagemyndigheder får et stigende antal sager, hvor kommuner er uenige om opholdskommune eller mellemkommunal refusion. Socialministeriet vil bede klageinstanserne om at følge udviklingen.

5.1 Ensartede regler om mellemkommunal refusion for udgifter efter lov om social service og lov om social pension

Det foreslås, at adgangen til mellemkommunal refusion for udgifter efter serviceloven bliver identisk med pensionslovens § 53, stk. 1. Begrundelsen for forslaget er, at den gældende affattelse af servicelo-

vens § 128 om mellemkommunal refusion ikke beskytter institutionskommuner tilstrækkeligt.

Efter bistandslovens § 11 var det ikke alene ophold i institutioner efter bistandsloven (nu boformer efter serviceloven), men også ophold i andre institutioner, som gav ret til mellemkommunal refusion. For eksempel udløste ophold i Kriminalforsorgens institutioner også refusion. Disse situationer er ikke dækket af den sproglige udformning af servicelovens § 128.

Det kan illustreres med følgende eksempel (se eksempel 5 b i bilag 1): Efter endt fængselsophold udsendes en person til en ny opholdskommune, hvor pågældende modtager kontanthjælp. Udslusningen sker til en boform, som er nævnt i servicelovens § 128.

Efter reglerne fra 1. juli 1998 har den nye opholdskommune ret til refusion efter servicelovens § 128 fra fængselskommunen. Men fængselskommunen har ikke ret til refusion fra den oprindelige opholdskommune. Det betyder, at fængselskommunen efter udslusningen skal afholde udgifterne efter serviceloven.

Efter den tidligere bistandslovs § 11 ville fængselskommunen have haft ret til refusion fra den oprindelige opholdskommune. Efter forslaget vil ophold i institutioner under Kriminalforsorgen give ret til refusion. Fængselskommunen bliver således efter forslaget friholdt for udgifter efter serviceloven, som skal betales endeligt af den oprindelige opholdskommune.

Med hensyn til udgifterne til kontanthjælp i dette eksempel betyder de gældende regler, at den nye opholdskommune ikke kan få refusion. Efter forslaget vil den nye opholdskommune – på samme måde som efter den tidligere bistandslov – få refusion for sine udgifter til kontanthjælp fra den oprindelige opholdskommune.

Efter pensionslovens § 53, stk. 1, nr. 8, er der også adgang til refusion, hvis en bolig eller boform træder i stedet for eller kan sammenlignes med de øvrige nævnte boliger eller boformer i bestemmelsen, jf. beskrivelsen under 2.5. Denne opsamlingsbestemmelse tager højde for, at der i dag er, og at der hele tiden udvikles nye boformer og hjælpetilbud, der etableres ud fra konkrete behov og muligheder for at finde nye måder at indrette hjælp på. Opsamlingsbestemmelsen indgår derfor også i forslaget til § 9 a i retssikkerhedsloven.

Det har været overvejet, om der eventuelt også burde være mellemkommunal refusion for udgifter til personlige tillæg efter pensionsloven. Udbetaling af pension er i betydelig grad automatiseret på edb. Dette gælder dog ikke personlige tillæg, som typisk omfatter hjælp af begrænset omfang. Det er på den baggrund vurderet, at der fortsat ikke bør være mellem-